

§. XVI.

De cæterò facillimè ex præcedente §. Perfecti quomodo Numeri propositi partes subitò investigandæ sint, constare potest. Processus scilicet retrogradus veluti est instituendus, divisionem propositi Perfecti per binarium faciendo eamque ad imparem usq; qvi Primus ipse est, repetendo; adscriptis tandem collateraliter tot ab unitate in duplâ ratione numeris, quot à perfectiõ numero prostant divisi. Detur v. g. Numerus Perfectus A. cujus partes aliquotæ inveniendæ omnes, modò jam dictò absque labore magno pariter & tempore

Numerus Perfectus	8128. A.	1 H.
	4064. B.	2. I.
	2032. C.	4. K.
	1016. D.	8. L.
	508. E.	16. M.
	254. F.	32. N.
	127. G.	64. O.

inveniuntur: ipse nimirum A. Perfectus dividatur per binarium, cujus Quotus B. Impar cum non sit, denuò est dimidiandus, ubi emergens C. similiter par, rursus per binarium divisus suppeditat D. ex cujus reiteratâ per unitates binas divisione nascitur E. atque ex E. cum nec hic sit impar, provenit F. qvi tandem dimidiatus præbet G. numerum imparem hæcenus quæsitum simulque Primum, ex ipsa additione numerorum H. I. K. L. M. N. O. quibus A. perfectionis ortum debet, prognatum. Ad partium dein harum B. C. D. E. F. G. inventarum latus ipsi scribantur ab Unitate H. in duplâ progressionem numeri I. K. L. M. N. O. tot scilicet, quot adsunt partes ex repetitâ divisione per binarium productæ. Quibus peractis, habentur omnes demum Perfecti A. partes quæsitæ B. C. D. E. F. G. H. I. K. L. M. N. O. ipsaque simul partium, inter se correspondentia exhibetur; ita, ut H. correspondeat A. I. congruat B. & sic porro; divisio enim A. per B. emergit I. ac per K. prodit C. ipse itidem A. Perfectus per semet divisus dat H. ad stipulante Euclide ipsò 6. Axiom. VII. Omnis numerus seipsum metitur per unitatem.

§. XVII.

